

Obecność muflonów *Ovis aries musimon* w Polsce – czy to naprawdę konieczne?

Presence of mouflons *Ovis aries musimon* in Poland – is it really necessary?

EWA SZCZĘŚNIAK

*Zakład Bioróżnorodności i Ochrony Szaty Roślinnej
Instytut Biologii Roślin, Uniwersytet Wrocławski
50–328 Wrocław, ul. Kanonia 6/8
e-mail: ewaszcz@biol.uni.wroc.pl*

Słowa kluczowe: muflon, *Ovis aries musimon*, introdukcja, Sudety, gatunki obce, Natura 2000.

Muflony *Ovis aries* naturalnie występują w Azji, gdzie obecnie uznane są za narażone na wymarcie. Muflon jest przodkiem owcy domowej. Udomowione muflony sprowadzono 6000 lat p.n.e. na wyspy śródziemnomorskie, gdzie uciekły z hodowli i zdziczały lub były celowo wsiedlone. Wykształciły się dwie odmiany: cypryjska i europejska, klasyfikowane obecnie jako rasy owcy domowej. W obecnych granicach Polski sprowadzono muflony europejskie na początku XX wieku, by wzbogacić ofertę zwierząt łownych. Obecnie wiadomo, że muflon jest gatunkiem nieprzystosowanym do naszego klimatu – bez pomocy człowieka zimą głoduje, ulega degeneracji genetycznej i negatywnie wpływa na cenne, rodzime siedliska. Przyczynia się do ubożenia runa, zaniku wyspecjalizowanych gatunków leśnych i naskalnych, osłabienia naturalnego odnowienia lasu i uruchomienia procesów erozji stokowej. W polskich Sudetach obserwowano niszczenie i zanik siedlisk naskalnych chronionych w ramach sieci Natura 2000 (kody siedlisk: 6110, 8150, 8160, 8220, 8230) oraz dewastację specyficznej ciepłolubnej postaci lasu lipowo-klonowego (9180, siedlisko priorytetowe Natura 2000). Ustawa o prawie łowieckim (1995), mająca na celu m.in. zachowanie populacji zwierząt łownych, jest w kilku kwestiach sprzeczna z ustawą o ochronie przyrody (2004, 2008) i Dyrektywą Siedliskową UE (1992), zakazujących introdukcji gatunków obcych do naturalnych siedlisk, zwłaszcza tzw. taksonów szkodliwych.